

Pianos L'HFITTE

1973

de hauekorn

de hauekorn

Verheurn

François Bérot

Piames LHFITTE

Erlisione paganoak esnialde hauetan

Erromanoak hemen nautsi zaudebarrik

Hitzaldi hau IRLAP-eko sittzar batuan

eman izan zare

1973. No Bazto biaramunagoan

apez Euskaldun molzo bat!

F x r

~~KABELEN ARBURUZKOAK~~

Aditzale jaunak,

Harritnak bide zaudetzea zeratarat etorri naziaren hurren. Bainan
jaietako nihau nazela denetarik harrituena.

Ene aditzide don Jose Maria Saltusbegirik halaku egun batez
zentzunetik bezala hartu nau, behar nuela Iralar-eko bietsan
hunrarat etorri eta mintzatu.

Ni? Mintzatu? Zertaz bauta?

Erantzun zautean: "Lozen, iherketak egin ditulgu Pyrenies
Atlantiketako sineste zaharrez. Ez zaiztu niziki! gosakoa zerbarik
ezartea gai kurtaz..."

Nik horri: a Bainan, aditzidea, ez ote da denbora galdean
zahareria hoiolan murgiltzea, apiez lagunek bilatzen dutearik
nola egungo egunean gure fedea Kristauari armetarako sidea
una eta zabal?"

Iharketa daunt: « Oraiko hanbiamendu handiari buru egiteko,
denek on dugu konturatzea, lehenago ere izan direla aldakuntza
ez hizkia, eta gainekoak edo hizkia saliatu dituelar amin onetan! »

Orduan iharkotako diot gai izigani legea ematen zauntala
eta ine indarrez goitikoa. Harek amonrik ez, baizik eta Don
Yozemiel Barandiaran-ek hantxu zuela zaharri zailea: hantxalako
eta harri-anoko gure aintzinakoentzako entisioa, une gain utziz
ernomanuen aldiho paganoheria.

Egun goizean entzun duzue Don Yozemiel, dir-dira paper mutur
bat gidaia, berrogi mila urtetan barna ibilki, orreki eta
masakhi arpitzen zauzkularik orduko gizonen bizi-moldadek,
Bainan heien sinestmenak xahutki begarin zuharria. Oruh

~~Erlisionenak esnalede hauistan~~

~~Eromanoak hemen mausi zoundelarik~~

~~Hitzaldi hau Iratza-en imana izan da~~

~~apez esnaldun molzo bat!~~

~~1973-10 Baztia-arteaste aratzakoen~~

minetzi dugu haren euskara batuna, eta miretsiago haren jahitsa
zabal sakona.

Hurrelako jahitsa eez iganez one turuan, jo egin dut iturbaru
asnotikoa. Beihalakoa bezala, ni ere "ductus cum libro".

Irahuri dut Victor Carriére-en Introduction aux études d'histoire
ecclésiastique locale (Paris, 1932) eta harkan xemenhi Georges
Droux-en La préhistoire des diocèses de France (pp. 10-30). Gero
hurbildik miatu dut Jon Yosemiel Barandiaran-en Siccionario
ilustrado de Mitología vasca (Bilbao, 1972). Haren osatzezu,
herrikien ditut Greziako eta Erromako pantheonari buruz
Seignobos, Commelin eta Schmidt-en Religions des Primitifs (Paris, 1958). Benda
behako bat eman deiekt Dubarat, Haristoy, Estornes Lasa eta
Caro Baroja ixtoniozalean lanari. Bainan gain-gainetik
argitu nau Histoire de l'Aquitaine (Toulouse, 1977) delako
liburuak, harkan aurkitu baitut Robert Etienne Erronazale
bihainaren artikulu pare bat aberatsa (pp. 65-128).

↑ *

Hurrek hola, orok badoitzue que asala euskoaldunek
ez zutela izhinciatzeho gogo handinek. Harri batzuetan
ulgi dituzten hitz eta leto bakanak ere egin irakur ditzazke
heren alfabetoa ez ezagutuz. Heien berri jahitsakotz, arratzgen
liburu edo bertzelako idazkieri behar deiegu argia galdegin,
batez ere pagano aroaz zerbaiz onik ateratzekoan.

Beharrak, ordoku entzuneneko turuz badiro gutxenetik
164 epigrafia, oroit-harritan 31 zelatua, han-hemenka
Akitania eta Tarracon estuakide zaharreran heren lekuak
gelditutak. Harriztu idazki horietan 15 bat leizik ez dira

In peradoreen garrantzu debozionen era orotaratz zabalduen zagon, bainan lehen ohoratzeko bilduketak ez zen nehan ere, salbu commenge-n. Hangoak jaurregi batzuetan aurkitu dituzte Julio Claudiens eta Antonino bat edo bertzeren gurestekoa harri lantu bakan zonbach.

Bizkitarbean Akitanoch ez zituzten ez arribatu ez ahantzi beren lehenagoa jainku tahariah. Erumanoen ehorriekin hidetu eta berdinindu zituzten. Erran behar dugu, urdarinez nansi berriak errespetatzen zituztela herrikoaren ohidurak eta on-hartzen zutela egin zaodin zerikait hantzi-mantzi. Interpretatio romana alde batetik, interpretatio africana bertzetik, heldu ziren jainku doble batzuen sortzerat, izen latinari, lehiko bertze bat erakartzeten gitxoriola. Hala nola:

Jupiter Beissuisse	Mars Lehunnus
Hercules Tolaudossus	Mars Iahus
Mars Leherenn	Mars Arixo
Mars Satigi	

Akitetik errazten, argaztu ditugun 13enek erakusten dute zer arrakesta handia zuen Mars-en garenalik hunaindian. Bertzalde segur horio segurago da, talinezko hitz batzuen jaunzten zituzkela lohieu lehiko jainkoak: Fagus (nagau) Set artorius (sei zuhaitzak) Motor (haritz), monter (monjarrak) Sol (iguzkia), Fontes (ittarrak) Ventli (haizeak), Nymphaea (mamur).

Alaboinan nagau ohoratu zen gure asabien denboran: 13en batzu lur ditugu lehiku: nago-lakutxa, nago-kedeintxular, nago-mari, Bagarburu, Bagargi, eta abar. Bertze ordola astu ne berdin saindatzat zaudhaten, hala nola Leizana,

4

Uria, Haritz. Alzari ere, batez ere hegoari gure
zahariek norasun zertait smarten zioten: u hegoa xanakoa
bezkanean ibiltzen; "hegoari eguran ehua, ehou erronkorri
mahuna daroa"... Aita iturien hondua ongi ezagutua da, hura
ere: gure oraino hainitz beitak, lehenagoko ur omen inguruetara
bagernamatzale, Elizaren karmenorekin edo karmenik gabe.

Amikuzen haurrak hutsaku batzukorat erantzten dituzte, ria
deuzten beranduegi gabe ibiltzen. Erion gabe doa, aspalditik
- aspalditik Euskalduenak begi ematen zaiela Iguzki
amandearri, eta era ilangit amandearri, eta leon okertzean
azpialgen zitzuzkela. Giritinotu-eta ere ez baitzitzuen
ahanzten ahal. Ihus, gai beregi horri buruz, satrustegi,
Aita Jonastik edo Atxaneh ager-arragi "okortz Hippia".

Horeek hola, epigraphia zahariek erakusten
dankute Akitanian, batu bertzearekin batezoratu eta urtu
gabe, tohiko gainho bat ourtzi zitahela gainho erromano
batzuen erronha verean. Gira horlan, Diana-ren Ceno
verean atxeman zitazken gar eta Horolab; Sirona-ren
hauzo: Mercurio, Mars eta Herules; Apolonehink Adarduna;
Mercurioekin Ausmerla.

Bertzalde ohangoari da Erronako jainkoek hantx
dituzkela gure eskuindetan Italiak ez zitzuten ezagutgari
batzu:

Jupiter-ek, adibidez, bere ihurtean errota bat bazanhan

---

(1) Urhoik, berzgauk berrie, gernikako arbolaz eta Malako arbolaz.

edo suge bat herrikin, mun zangoen orde ez zioten suge handi bat eztarzen.

Merkurio itxarotzen zuten batean eta bururekin, beriztean edon batetikin, horrak lizardun, han sagedun.

Herkules Boudha bezala jarririk erakusten zuten, ti zangoak haurtzaturik.

Horraka pantheon erromanoa frango berria zen, ez bahariak hangoz, bainan ihunez eta batroz.

Huna guneiter : Erroman zeruko argiaren eta urtziaren nusia zen, eta Olympoko errege. Akitanian aldiz ean gehiago bazuen : igazkienaren harak hunaletik haren gain, gerlako artetik guztiak berdin; bainan halere ez zen gure aintzinuetzat gaineko handiena.

Mars-ek aldiz Erroman baino anahesta tiziki gehiago bilatu zuen : zer nahiz trilatu eman zitoghatzen; ez zen bahariak gerlako joinkoa!

Bainan, De Bello Gallico bere liburuari, Zegarrak ohoz bat arras zuzena badankoa : berizki. eta mendebaldeko probintzieta Merkurio zeta aise ~~yainkuera~~ nusia. Egungo egunean harren izena gelditu da toponomian, Lapurdin, kai eta Nafarroan, Arbasoen arabera, Merkario horrek industria eta negozioa erakatsi zerezten gizonerik bilduk zaintzen zituen; bainan nezagazitza ere sustatzen zuen, Kasam Rosmerria bere lagunarekin, eta lahot omen zuen ohoz gezaten mendien zolo monoen gainean.

Irus ⁼ Aanton li eskuindile Merkurio daritzatenak; ondoitx Nafarroa Nafarroan Tumulus Mercurii delto bat.

Tohian toliko jainku zentzak aipatu ditugu orai arte, erakutsiz nola nahasi zituzten jainku erromaneekin eta nola zuten elgar ausatu. Oso hau, Erromaneek Italiako chunka baitzituzten numinia kostarrak, gure Corintoa eta auzotako harri zaharretik ez daudute guti baizik salatzen. Aldelaz hemen gainditiko bortz dotzena izen bederen ezaugan arautzen daudute.

Ez dabit aspergari izanen baitzuen, bainan iduritu zaizt behar nauskitzuelar abedeka aipatu, nahiz izen gehienetik ez dabitzen zer begitarte emon, ez eta ere zer hango. Huna bada:

Abellion, ez jainku ala Jainhosua zen, ez um bestzorrik. (Sacape)

Atezi, jainku ez-ezaguna. (Elezur)

Aladanina (Etxea)

Hereda, jainku ez-ezaguna. (Sacape) 333

Agerio, zentzaketa urte berrikoan Jainholako gizakia. (Sacape 518)

Aherbelste, ez jainku Aher beltzari dagokion izen horri, ala Harbelzari, hani beltzari! Sacape 431

Alae, Alardoss, Alardost, hiru jainku ez-ezagun, iduraz ahindak herribitak. Onart

Arabu mendi-besangoen Afar izeneko galtzarru bat baoetan. Sacape 383, 389
Gaudia adama

Amilamia, Salvatierrako jernu moritagari bat. (Euzk. Tolokne)

Ande, Jainhosua Sacape 128

SAC. 464

Andereto, ez jainku ala Jainhosua ala emazte batzen izena den, arraketen den horriaren.

Andos-ilem, (Hestibetekin berandunak) (Etxeira)

Arando, jainku izen bat menturaz gaizki erakustua. Sac. 934

Arhe, iduriz haziha. Lekueen jernu bat. (Lafon)

Arizo, beharbada, haritz-wen datibon latinez, harrizko haritzaren baitu arizdeo, berize batet fago deo bezala, Hots haritz-jainku bat lizendikite. (Mikelena)

Arpenino, mendi-jainku bat iduriz zitzen Sacape sartzaleeari. (Sacape)

Arto ilunno, asturi bezaldu eni ere ilunna gait jainku izen hori. Sac. 363

Ato, ur-behotako jainku bat, lekuaren arabera (Cuchillero-Bordillero). Lafon

Baetista, Angostinako jernu bat, Ata Araban. Barrutik (Ara incisa?)

Baesente, jainku-izen honetako Beasent deiturikoa baitzitzailea diktore oinetzapelem; jainku horri oraindik aldare sakabanak baino basaondo bat itxuratua. Basurdeak eta Baesentek bat ots duteen elgarreñakorrik? Sac. 258

Baigorritz, Baigorritza, Baigorritz-Buarorritz, maiatz ariztakoa olio jainku bat. Euskaraz
istuan zerikortz bouden. (Sac. A2a # 84.)

Balos, jainku es-ezaguna. (Sac.)

Basice Andross, berdin. Sac. 349

Ber, istige (bt1) Bero Haurrak, "Berenak" haurrak astemana. Sac. 254

Borionne, jainku es-ezaguna. Sac. 447

Datus bt1, Comminges-ko jainku bat. Sac. 167

Edelalte, Comminges-ko jainku bat. Sac.

Ela, izaniz haurri mintzatzen erakastea, Erronkako Fabulinus-en jainkera.

Erditzetx, emazte haurrak astenak jeinu laguntzakoa, Erronkako Jana Lucina
bezala. Sac. 106 66

Erge, es-ezaguna. Sac. 500

Gaz, mendio-jainku bat Sac. 336

Herauscorritsche, Atharratzeko jainkua.

Heraus Sac. 254

Horolatz, jainku es-ezaguna. Sac. 336 bt.

Solidatte, berdin. Sac. 326

Ilix, Irito, Iriton, istox, istoxiz izei beraren hiru formaz, es

dahigalarik zez man nahi doren. Zorbaitek latinezko istet, ilicis
dute gogean, hitz horriek ihusiz, hainan es da segurtamendik.

Flumter, jainku es-ezaguna Sac. 342

Ilin, Comminges-ko jeinua; zorbaitek hitza euskalatzat, dantale!
berize batzuenak latina arte gogorra; illunis, idangirrik gabean.

Sac. 5-8, 356, 363

Ilurtemir, Sac. 463

Iluro, Sac. 292

Iscitt, Iscitto Sac. 446

Itilia, Biñhaitiko jainku bat, beharbadu haurri ibilizten erakastea,
Erronkako Abeona edo Adeona bezala. Ant. Beltranet, p. 14

Lacubegi, Nafarroako jainku talde bat. Blas Tarazona, p. 147

Lahe, Comminges-ko jainkusa bat errek maiz otoitzten zutenena. Sac. 197
lehtunn (bt1)

Pois, Ziburun, orai Bordagerin deitzen den munhean, basen hirugarren
mendearen "Pamam Poisi" deitzen guden jainkotegi bat, eta es titake
mirinkulu Donitane-Schizane izeinak jainku taldeko haurrak hozten
ehartzea. Comengat, 1760, nola!

Schortenn jadanak niflak duga Marq.-en dobladura gisa ; bainan
kantoki beler ve aukti ditakite , eta folklorean aukti dute nashik
harun orkeztzapena , Heren suge eta leheren suge hitzelan , nahi
leheren -ek Ahen gogoratzen domakun , eta herenek hirugaren eman
nahi omen ; hori , hori turutako sugen . Gure zaharren turuan
ganzah nahastute ditazte denboraren berrezaz .

SAC. 237-257

Blaia Tornaua p. 126

Cosa , Roxa , lehatea eta Arzinaritz -eko jeinu zahar bat .

Eugor , Auzkituaren etxeko jainko , itsunaz hiltz oschi euskaldunen . Sizof /
Rosmerka (E.L.)

Selbatse , Maritxain-eko harri berria datuaren jainko -izena . (Bar. 8. 214)

Tetuanos , E.L. Suligil (E.L.)

Tulonio , Arabako jainko bat ez -ezaguna . Baraibar

Urbeltz , Oyarzun Andreanagako urmota . harriak datuarien jainko -izena

Urtzi , Aymeric Pico -ren araberia jainkuaren izen tahana ditakite ,
bainan lehiko batzen . bahanen eta berilarri hori . Zentauriek

usle dute Urtzegun hitzak sendotzen duela Pico -ren emana ,

urz. egunki adi - orazien datuakoa "Urtzi -ren eguna" ; bainan

Mitzenari ehorri zaro Urtz -egun . ~~eta~~ Urtza quinta dela
eta berzerrik ez . Urtzihare hitzak ere ez da , une iduriko ,

Urtzirekin deus ihastekorrik . Orrut gariten Orcus zela

Euromanden araberia , hilien jainko eta feria setear

deitzen zahala dies oscularis , hiltz hilien eguna , gauz

"Purgatoriostako urimen eguna" bezala .

Use , izen hori asto jainkozi emana zen paguariostako erakundeak ,
bainan ez doakien zengatik . Baraibar

Ubarra Carriaranako jainko batzen . Norberak eman da
"ur - barra" - edo zizki beretako jeinu batzen izenak zitakeler .
Baraibar

Xabian , Arbas -eko jeinu bat ez -ezaguna . SAC. 315

Sacaze (Gord) Inscriptions antiques des Pyrénées (Tol. 1892)

Latin (Rumi) Noms aquitains et divinités de la Personne dans les inscriptions
du grot (Bul. de SA. en grec 1959)

Lézat (Bayon) Les Communs et les Consacrants devant la clôture , rom. 1935 T. Rumi

Medallet (L.) De onomastique aquitaine et pyrénéenne , 1954

Testes onomastici Rumi . Madrid 1964

Lehen dentiburu hebaiko jendek ez gitzugten beren jainkuak maita, eta ez zizunien barutik gurasatuko ere jainkuak gizonen amodibuen haindura zaudetzela. Heien entisioenak ez zuen moritatsenik galde egiten; beldurri izpi bat astri zen. Pentso zuten indar garatzah daiztuzkela jeinuk, ~~u~~ bai ongizantu tri gairizirako, eta beraz ez gizela ekai-arazi behar.

Hreibilatua trukada zen edo, nahiaxe baduzene, merkatu doya. Gizonak jainkuari emaitzak egiten ziozhan, ordainez laguntzak igurikatuaz, "Origen eta emaz" "

Gainekoari eskauntzen zaizkon batez ere hagkarriak: funerat iturtzen ziren esne, arnoa, edo hertza edariah; fruitu edo opilak adolore gainean ezautzan ziren. Barnan aberrak ziren gain-gainetako opariah: zihirre, urde, idri. Hil behar ziren. Opari-gaiak ez zuen ahotsik behar: ugazter-entzak idri kuria ~~etxean~~ batez pautsotako zen, Orku-rentzak zihiru beltxa. Hangoan zainten zuten, lur-mono baten gainean. Atroz edo mizhoranz aberoa hil zela, gantzak eta ezunak adolorean erretzen gitzuten, eta horagia jateko atxikitzen.

Sahnitizio hori, ohoitz batek laguntzen ohi ziren. Ohoitzak ez zen jainkuaren ganako bikiotz-altxatze bat, bainan galde hutsa eskauntza batean hau. Ez zuten neurti niste jainku batek gaitikoa batean hau. Ez zuten galatua arrasten, denus ere eman gezahleen arrurrik. Ez lagunten galatua arrasten, gairikoa emaiten zaizkion jainkoari, baizik eta bere hitza jan zuela!

Hala, entisioa hori matuzketa zen, hutzak, non ma fede gaitikoa. Esperantza ere laturna zuten, hil ondoko biziñik ezin ~~ezin~~ nise amestuz eta halek etsitu ez nahiz.

Bizkitantean Attitamia hiru orroitz-harriek erakusten dute, ertisioen-aldatze batzu egin baitziren munduan, hunaraino sartu zirela hein batean bederen. Ehaldeko, bai soldado erromaneek, bai frakulantek huna etxerri zituzten sineske berri misteriozko batzu.

Hiri handietan, eta hasteko Bordelen, ageria ziren lehenik Ehaldeko fedu horiek. Novempopulanian, Lectoure herriak egin zeien ongi-estorriak nasaienta. Ez dugu akantzi behar kohi hortan eta inguruetan arratz hainatz basela hokatwirik, armaden ondorioz estorriak, gehienak grehutu edo helenizatuak. Arretik erron degradan, zonkait hitz greko ~~etxean~~ euskaran sartu baitzaizku, ez dugu beraz zeran hanti.

Zer nahi den, Cybele Ama Handiaren ertisioea zen gehienik hedatu. Horren halzak aurkitu dituzte Comminge-n, Labrougnere-n, Bordelen; bainan guziz Lectouren. Cybelen hogoi-tarantz onoik-hari bildu baititu, hogoi hiri hortakua dira.

Hari zigetatu horiek atxiki dituzten itzuek erakusten dute tururen luru nola egiten ziren tauzobolebatko zeremonia: prosesioea, aharriaren edo gezenaren sakrifizioa, Atis-karen odolezko batarrea, eta baitzutain bederen irentzea, Attis-en orhitzapenetan, nahiz Attis horren den mendebaldeko aipurrik ez-den ikusben gure eskuadetan nehum ere. Birsutze horiek ^{urriaren} noiz egin diren zehazki eran da: 146-ko martxoaren 18-an, 239-ko martxoaren 24-an, 241-ko abenduaren 8-an. Apezah ^{gizun} eshilako-ohiak ~~etxean~~, gehienak segurik; Cybelen debotatik, denetarik ~~etxean~~: handi-mondi ala xehe, bainan gizon leinu emazte gehiago. Ama handiari zartzen zioten har bat sahuna; pertsona guzen zeremonien medioz jainkostalzen zirela eta Urtiko lizi bat apailatzen: Kristautzeho bideari ez abiaturik ere, hurbiltzen ohi zitzaizkun.

Hoinkerize arrukesta ez izanik ere, Antikianian Egyptoko 11
jainko-jernuek egin dute boren agertzea : Sis, Harpoontes, Serapis,
Ammon, Mithra alpatuak dira onditu. Adoratzekoak
baditzazte, guziz jende zehetan : hainek igurutzatzen ditzute
gainera erakusteko lehiku ezberdina, heriotza garrantzitsua edo
inguruetako erlisione zaharreraren koratagoa, bilatzen dute lehuzaleko
taien eta saltamendu gose dira. Horiek ere Elizaren atetik
ez giren urtan.

Hornberg notation

hizkuntzak eman ditugua zehatasunez ohar bat egin nahi
 nahi, herien garrantzia ez bainukia izanetz gorti estimorazi.
 Aldebenan onurrik harrietarik alora ditugu, eta horri
 horietzak ez dituztela esan bezala dederitzonile bahan salzun
 artxumenen berizti. Ez ola hutek batez handia oinbekotzatzen
 gende gehienetan ihusteko motolea. Bagaitzak
 dederitzonile horietzak baino jende arruntago eta sorderasun
 bat eta ere artzihik beratzagauak eta biluz gora gauak.
 Irakurri ohi non baik → Kinsonen baitan menturaaz —
 Lapurdiako gure asabek ez zutela erlisione izanwill,
 ez zutela gainharrik ezaugarri nahi ere. Fraga gure
 hizkuntzak berai emaitzen omen da. Zueh ezer-ez
 erraiten duzue farik, guh deus ez dirugu; eta deus
 huri Eromaneen deus omen da, ez berzorik. Beraz
 gure zaharrak gainharrik ezer-ezeztat zonghatzen, herien
 ezena (deus) mezzutuz eta inainez gerakibideko geruz.
 Erran behar olauntzen ez nola dela den gutxienik protzi
 hortakoa. Lapurdin deus hitza ez da ezezaguna hutsa.
 Adibidez Uztariako batek erranen olauntzen! "Ohi, ez
 son zure sorduna gure deusetan!" eta Bidartean aditua;
 "Gizen huri kontakt xirotu da, non behar izar borbilku bere
deus guziaz soldu!."

Zen nahi den, arruntak arrunten, alderantziz Anagoibit
 hizkuntza mugan aurki daiteke. Hori bat frango
 hizkuntza. Erakusten da bazinek hauek hemenka bederen

azkena batzu sakrificio handienak egiteko hariaz eta aher
zinenak. Huna Malaharrako gizon batzen bere kolorearen
aintzineoan ezaugarritako hitzak, latinez:

Sic Manibus
Luctu' Seniori'
Me Breycius Cataguritan (us)
Deovi'
artibatibus
rebrigionem esse
eo subrabo
qui omnia
cum diis immunitatis communica habebat
me incolumem retinere animum
Vale natura qui haec legis
et meo discere et ambo
fidem servare
Spem fides animi mortuis placet
corpo humano exutis.

Eustonaz hitz horiek hante erron nahi dute.

Senitus Senorius-en este-paintueri
ni, Breycius Malaharrakoak
ene buruaz berizte egia dicit,
erlisionegia egintza batz gatzunak
hilzon ez oizien painduen dehain gusiaak
zituenak zenduz geroz,
nizkau bizi osurak jaitea.
Agur, hitz hauek irakuruz dibulgatu, itagarria.
Ela ihas ona obengaitik leiat egotien.
~~Lehia~~ Leialtasuna, bere gurpulgaz gabelu
hilaritza
lakel zarote.

Galdiosun am II + III mieder

Aita yosemiel Barandiaran-ek aipatu dantza horretako
eta harri-aroak gure menzinekoen erlazonea. Hasi an hasi,
nola hizki berri, eta
1973?
oren apezah lei
nez mintzatzeko.
sun, jo egin dut

adhesion aux études
) eta hontan
des diocèses de
nba dut Yosemiel
folgia vasca (1972)
In Gresiako eta
a, Commelin-ek
nba dut Joseph Goetz-en
tehetasun
Toulouse 1971)
jainaren artikulu
ez dihotola baskerenat
eta Caro Baroja *

haloiin asabek
Helen Berri jahitellu
dehor deiega

argia galdegin, batez ere pagano-aroaz zerbait onrh
aldeatzekoan.

Aita yosemiel Barandiaran-en aipatu dantze harpehako eta harrizko gare arantzinekoen erlisionea. Hasiari hasi, berak emarkeren ahal zaintzuen ondoko mendebaldeko herri, eta ez dantz tuzen zerzagabik Sabrustegi jaunen apezah dei egin dantzen Pyreneetako erlisione zaharreaz mintzatzeko. Gai horietaz ez izanez nihau jahintsun, jo egin dut ikertuera askotara.

Inrahunari aitxikidek Carrion-en Introduction aux études d'histoire ecclésiastique locale (Paris, 1938) eta hantxe bereziki Georges Driout-en La préhistoire des diocèses de France (pp. 11-30). Gero hurbildak miatu datu Yosemiel Barandiaran-en Diccionario ilustrado de Mitología Vasca (1972). Haren osatzeko nahi izan ditut ikerla greziatua eta Eromako mitologari buruz Seignosse-ek, Commelin-ek Schmidb-ek eta Martínez Erranak. Bide-nabar, baliatu datu berezko goekien Religions des Primitive (1958). Baixan tehetasun gehien gehienak Histoire de l'Aquitaine (Toulouse 1991) nolakoen aurkitu ditut, Robert Etienne jaunaren artikulu aukerats batean. Pentritzen ahal duguz ez ditudala lasturera utzi Dibarai, Bernardo Estornes Lasa eta Caro Baroja.

Horiak hala, orok harrikizue gure euskaldun asabek ez zuela izkinatzeko gogo handirik. Heien herri jahitzaurrean ibiltzen zego tenizelako idazkierik behar deiega aurgia galdegin, batez ere pagano-aroaz zerbitzat ondak ateratzekoan.

Zorionez, orduko erlisioneri buruz badira gutionotik
164 epigrafia, omurk. hanitan zizelatuak, Akitania eta
Tarragona estuade zaharretan. Heretan 15 laizet ez dira
zeltitu usain zerbitzuetanik. Ithus Corpus inscriptionum
latinorum, ahotzti gabe Willlemenier, Sacaze, Lizon eta
Esperandieu ikerzaleen lanak.

Epigrafia horri fidatzen bagatzazkire, enomaneen
gainhoek ez zuen traka ez oztopoak oso leku, ez
hiri enomankuetan, ez eta ere Pyrenetako laborari
edo menditarren artean.

Hasteak, Kapituloko hiru nausii handiak (Jupiter,
Juno eta Minerva) orutan ohuratuak ziren, ez bazuten ere
baitez guda Errumako gradu bera, sarri erronan dugun
bezala.

Hainitz jainko enomano ez dira batere agertzen, eta
sonbait, toki bakan batzuetan bahanak; adibidez Xitten-ek
Cumminge-~~eg~~ trik hango ez du anasturrik utzi, eta
berzalde estuak hortan ongi-ebori berezia egin derete
Enroman sortu berri jainkuari

Zorintzale eta begiraleak gehienetan on. hartzen
zituzten, edozain igan zituen: eta et-voto direlahutetan
oñaitzen diren eshaintzale-izenek salatzen dantute
heien ohuratzaletan bagitela segurki errumanosak, berinan
berdin herriar aberats, xehe, menpeko edo menpeko ohirak.
Funtzean, erlisioneak elgarritasunen zituen jende-mota
guzian.

Meltitu usain zerbait duteenik. Irua Corpus inscriptionum Latinorum, abantzi gabe Willeumier, Sacaze, Lizop eta Esperandieu ikerkaleen lanak. Oroak finantzatzen dute Zegarrak De bello gallico bere liburuaren hasieran ziona, Baizik- eta hizkuntzaz elgar aditzten zutela Akitaniako eta Iberia iparraldeko jendea: euskara bilakatu den mintzairre bat lagera-bilaketa, Atlantika-Pyreneetako bi aldetarrik frango urrun.

Epigrafiek, bertzeak bertze, erakusken dantza Eromako jainko-jainhosak sartu zirela aurkintza horietan, ez baihorriak hiri erromanoetan, bainan hala-hala laborarien eta menditarren artean.

Hasteko, Kapitulioko hiru nasic handiak (Izquierdo, Yuso eta Minerva) orotan ohoratuak ziren, ez bai zuten ere baitzegunada atxikitzen, gero erranen dugun bezala, Eromako beren gradua.

Bainan Italiako jainko-jainhosak ehunka hondo zitaztelarik, hezkarrak hainitz estas dira oroit. horietan, eta zentzutza ez dira izendatuak toki baihor batzuetan baizik: ordibidez Xilben-ek Comminge-ek Kango ez du arrastorrik utzi, eta bertzalde estuak hortan ongi-etenri beretza egin deute Eromano. Ehaldeetik sartu berri entzionaleri.

Eduzioen izan zituen, jainko gainzale edo begiraleak baizter gehienetan on-hartuak ziren; eta ex-voto direlaikoetan aurkitzen diren erakintzaile-izenek salatzan dantza, tabestean ohatalgaitan baizik eta segurki erromanoak, bainan berrin lehian boktiko jende astu: handi ala xehe, gatibet ala estabako astatu. Funtsean, felicitas entzionaleak, estasak estaslei, mail guztiak arimak kein batean elganetaratzin zituen, Klase-boroharrak gabe.

Inperadoreen garaietako debozionea ere orotarat zabalotua zen, bainan, Comminge-n salbu, nehusi eku eg zuen, koloniz, herien

4

ardoratzeko biltzakirik. Hargatik gaiztoa edo jaurregi- ondarkerin batzuetan alteman dituzte Klandio eta lezpariaren Antoninori buruz erakhi aldareztuak, etenoz -eteho guresten baitzituztenean.

Bizkitantean Akitaniek ez Tarragonakoak ez zituzten ez arribatu ez ahantzi beren aspaldiko jainko zaharrik. Bainan zortziak bederen Eremoanek zaharrikien hizkia eta berdinak zituzten. Erron lehen oñgi, ordainez, nahi anolatz errespetatzen zituztela tokian tokian ohidurak, eta on-hartzen ere zutelen, egun zedin zerbait hautsi-mautsi berenekin. Interpretatio romana alde batetik, interpretatio aquitana edo pyrenaeica berzetik, beddu izen ziren jainko doble batzuen sortzeak, jainko baten izen latinarra, haineko bertze bat eratatzelzen zitzariola. Hala nola,

Jupiter Beissirizte,
Hercules Tolcaudoss,
Mars Schear,
Mars Sutigi,
Mars Schlunn,
Mars Dahus,
Mars Arito.

(*)
(E Artekiko erraitzeho, azken bortz izeanak erakusten dute zer amaituera handia zuheen Mars-ek Gizonalik hunañidian)

Berazalde, segur baino segurago da, latinezko hitz batzuek estaltzen eta jauzten zituztela hemen gainditako jernuak : Fagus (pagoa), Roton (haritza) Pet arbores (sei zuhartza), Monbes (mendrikia), Sol (iguzkia), Fontes (iturriak), Ventri (harizeak), Nymphae (omilamiah).

Alabarnan pagoa ohoratua gen gure asabean denboran. Izen batzu baditugu lekuak : Pagobakulta, Pago bedinkalua, Bagatürü, Bagangi, eta abar. Bertze arbelak asko ere sailindatzat zaudenak; hala nola Lizozia, Ulia, Haritza (oroit, bertzeak bertze, Gernikako arbelaz eta Alabako arbelaz); ez ahantzi, baskerretan tokia batzuek luhu edo luhuze deitzen dinela; erron nahi baino norban sahutu n.

Haiger ere, batez ere Hegoari gure jahaneek norasun zebait ematen zerefen, zielotarik aditzoz : a Hegon xabalka Lizarreroen ibilki +, edo in hegoari ez onen ohea, "nhoa" errailari moduna dantza!

Aita Ibarren hondur ongi ezagutu da, hura ere : gure orainoko hainbat erromeria edo berria, Kad Lekengorlo ur onen inguruaren itzagaten zorizigu, Lizaren baimenarenkin edo baimenik Gabe - Gogoan ditugu Bideatzeko, Jatzen, Saltzatzeko, Hobetako, Martze-hiriko, Oreagako itzarrizinduak. Zortzi segurrik paganoek ohunatz gitezkenak dira, eta geroziki guti edo ashi Karratuauak.

Ez dugu zeren aha ere, aspaldotz aspaldotik (den yetemielak guizean erana) begi ematen zielatua Euskaldunak Iguzki amandearri bat eta Itzangi amandearri + eta berek obatzetan aipatzen zituelo, giriakintzak. eta ere ez bonitzitzazkon ahanzten ahal : ihus, gai berezi horri buruz, Satrustegiak, Aita Donostiarra eta Azkueta bildu dituguten uholtsa tipia...

Horiak hula, epigrafia zaharrak erakusten dantute Arkitanian diez bat egindako jainkuak bertzalde, lehuan lehunko zortzi jaiztu dantza zibazkela latinen eronka beren. Qisa hortan Diana-ren hileko atxeman zilazhen Gar eta Horolat; Mercurio, Hortako eta Mars-en lehen auzo, Sirona; Apolon-en lagun Atarduna; Mercurio-ren espes Rosmera.

Bertzalde ohargani da, gureurretan birlandatu-eta, Enamako jainkuak Italian ez bezalako itxurak hartu gitezkelo.

Jupiter-en, adibidez, zizalhi edo buttuetan, erota bat baserraren besaipian edo papuan; sugeak ematen zizkizaten ile-adatsan edo gorputza egiten erdi-gizun, erdi-suge.

Merkurio itxuratzen zulen batean lan bururchein, bentzean adan-bardun, hor bizardun, han sagedun.

(1) Enamaneak aspalditik okiduna zuten contaminatio edo reducio mota hori. Greziako ordizunea egungo zientiarik liez bat egin zitezken : Jupiter eta Zeus, Mercurio eta Mermer, Minerva eta Athena kenea den Aphrodites, Saturno eta Granos, eta berri gantxat ez?

Herkules Boudha bezala jainrik erakusten zuten, bi zongorrak
hurutzaturik.

Hornela pantheon erromatarra frango berria zan, ez xoxithi kompoz
bainan ihurtez eta balioz.

Hunor Jupiter: Erruman, Olimpoiko enege, zeruko argiaren
eta ximiez-ortzien nagusitzab zahikaber. Akitanian ean
gehia gozten: iguzhiaren erabilizten, haren goin; gertaroak
anta guzialdi berdin; bainan halere ez zen gure aintzinekoventzat
gainho handiena.

Karr. eh aldoi Iberiarren baino onaketa beziki gehiago
bildu zuen = seholako titulu andana emon zioten; ez zen
gehia gozten Jupiter-en maiti.

Bainan, De bello Gallico bere liburuau (L.VI, ch.XVII, 2.)

Zeganek ohar bat aras zuzena badauka: Deum matime Mercurium
colunt, huts, mendebaldeko protinzietai Mercurio zela Jainkori
ohoratuena. Egungo egunean toponomiak badauka oraino haren
izena Girondan bezala Lapurdin (Hanbon) eta Nafarroan ere
(Tumulus Mercurii). Sineskerien arabera, Mercurio horrek
induzkia eta negozioa erakutsi zeliezen gizoneri; Nideak
zaintzen zituen ixtripuetarik oso ohinakotarik; bainan
laburantza edo nekazaritza ere sustengatzen zuen, Rosmera
bere lagunarekin, eta lahet omen zitzaion oharra gezaten
mendien eta mendixken garnean

+ + +

Urri arte ez ditzugu tokiari lotutu jainko-jainkosa bahan zentzak
tuizik aipatu, Erromanuekin zerikarik hurbilketa zuketen heinean;
bainan hani zaharrak buruz autzena segurrik salatzeko daudute
hemen gaindikuetanik.

Barditako zentroa biltzat aspergari" ditakoa heien izeen bittien
zenetan aditzea. Halere iduritu zaizt nor edo nazi jahingari
zitzaiokoa, eta abede-ha behar nizuelo moltsu bat bederen
azpala, nahiz izeen gehienetarik ez dalkidean, oine-turuhan ere, zein
legitarte emans, ez iba ere zein hango.⁽¹⁾

Huna bada :

Abellion (Sacaze-k agentua) : ez jahin haren izeaz berzerrik ;

Abeni (Etxebarri-ek agentua) : feinu ez ezauguna.

Adanduna (Etienne)

Aereida (Sacaze, p. 333) izeen huts gureztat.

Agero (Sacaze, p. 578) : zontailen arabera, ur beroen gainzgarria.

Aherbetske (Sacaze, p. 437) "aher beltza" den eta "hain beltza" dudan
dauki jahintsunak.

Alar, Alardoss, Alardost (Sacaze, p. 353, 354) lauriz hira jainku
aharide, nur ez diren bahanaren hira izeen. Orrut Alalar mendi-lesangon
gallurra bat Alar deitzen duteela.

Amilamia (Barandiaran) Alata-Saltzalerrako jeina maitegarri bat.

Ande (Sacaze, p. 128), jainhusa : ez ole den Andere-ren laburpena ?

Anderoxo (Sacaze, p. 464) ezin trenha jainhusa denetz edo emazte bat
aurkitzen den harrion.

Andos-ilun (Etienne) : Herkulesekin berainduia.

Arando (Sacaze, p. 334), jainku izeen bat mentura gaitxi irakunia,
hain handikua izeenez.

Arhe (Lafon), iauriz, bagha-lehustako jeina bat.

Aniko (Michelena), itxuren arabera, aritz-jainku, latinez "dolivo"-an emana.

Arpenino . Sacaze-k mendi-jainkuak hartua.

Artu-ilun (Sacaze, p. 363) Asturi bezala ilun ~~eta~~ zaizt jainku izeen hori

Axo (Lafon) atxeman auten lehunaren arabera (Castelnau - Baetzaeng) ur
berrokalde jainku bat.

Bardukale zontzaintzat aspargari ditakten heien izeen fitzen
zunendan aditzea. Halera idaritu zaizt nur edo nuri jahingauri
bitxarioak eta, eta abede-hauek behar nituelar moltsa bat bederen
arpatu, nahiz izeen gehienori ez dalkidea, aurre-kurruha ere, 300
begitarte eman, ez eta ere zer hango.⁽¹⁾

Huna bidea:

Abetlion (Sacaze, A. agertua) : ez jakin haren izenez berzerrik;

Abeni (Etxepare, E. agertua) : jeinu ez ezauguna.

Adanduna (Etienne)

Aereda (Sacaze, p. 333) izeen huts gurezgat.

Agero (Sacaze, p. 578) : zontzainen araberria, ur bereen gainzarria.

Aherbeloste (Sacaze, p. 437) "aher beltza" den eta "harriz beltza" dudan
danda jahintsunak.

Ahar, Ahaross, Aharost (Sacaze, p. 353, 354) Iduaz hiru jainko
aharide, nur ez diren bahanaren hiru izeen. Orrort Ahalas mendia, besangar
gallurra bat Ahar deritzentzat dute.

Note

(1) Huna jainko-paintzera horien izeanak nundik atara ditzagun

Barauian (Federico) Palabras alavesas (Vitoria, 1908), Museo incipiente (1912)

Barandiaran (M. M.) Diccionario de Mitología Vasca (1972)

BERTRAND (Antonio) Hispania Antigua epigráfica

ETIENNE (Robert) in Histoire de l'Aquitaine

LAFON (René) Noms aquitains de divinités ... dans les Inscriptions latines
des gers (B. S. A. des gers, 1959)

LHAREGUE (Bernard) manuscrit de 1838

LIZOP (Raymond) Les Comminges et les Converants avant la domination romaine (1951)

— MICHELENA (Luis) De onomastica aquitana (Pamplona, 1951)

SACAZE (Julien) Inscriptions antiques des Pyrénées (1892)

— TARACENA (Blas) Excavaciones en Navarra (1948)

Stix, Stivo, Stiven, Stivoz (Sacaze p. 391). Istiaren arakera, izen beraren eta forma. Zuntzak gogoratzen diotze latinezko ilet, stixos.

Iumber (Sacaze, p. 392) hurren ere badakine itunetasun geratik.

Blun (Sacaze 15-8, 356, 363) Comminge-ko jainua. Batzuen artean gararen Jainkuoa, hitza ~~esk~~ euskara izan dauden, edo latina (Littoris, itzangitik gabea).

Slarburorik (Sacaze, p. 463) Zertait deni badakine, bainan zer?

Sluno (Sacaze p. 292), izenek hurren ez gaitu gehiago argitzen, nahiz hiri batetan izen xabarra den)

Scritt, Escitto (Sacaze, p. 446) Barandiaran jaunari hitz horiek gogoratzen diozkatte Stxeto, Etxato.

Silvia (Antonio Bertrand, p. 141). Bi zaintzko jainko bat, hurren ibiltzen erakastea menturaz, Errumalako Aleona edo Adeona bezalare.

Lacubegi (Taraucena, p. 107) Nafarroako jainko tahar bat.

Lahe (Sacaze, p. 147) Comminge-ko jainko sendulari bat.

Lehunn (Etienne), Mars-ehin berdinodua.

Cuis (Lanneguy) Ziburun, Bordagainen, Lanneguy-ko dionaz, lehen hiruganen mendean "Panum Cuisi" deitzen zuten jainkotegi bat; ez laizkiko mirakulu Donibane-Lohizune izenak jainko tahar honen hatzaren erantzua.

Leherenn ~~ez~~ (Etienne) jadanik aipatur duen Mars-en dobladura gisa; bainan harkarrik berer ere auzki ditikate, eta folkloreatean norik daki ez dute netz, haren ondoizapena altxiki, Heren Suge eta Leheren Suge hitzetan, nahiz Leherenn-ek Lehen emaitzen dantunen en gogorat eta heren-en "hirukoitzi", hots hiru turutako sugea. Gure xaharen turuan gaizaki nahaustute ditazke denboraren bortzaz.

Losa, Loxa (Taraucena, p. 126) lehate eta Meginaritzeko jainu zahar bat.

Eugor (Eizor) Auzkitaren jainkua : itxuraz hitz osoki euskarazkoa.

Premonta (Etienne) Ekuorantzaren begirate guziz ohoratua.

Selatze (Barandiaran) Bar tamain-eko hauri batek olatuaren jainko-izena.

Sinona (Etienne) Merkuriu, Mars eta Herakles-en lerroan emanai.

Subigi (Etienne), Mars-en dobla dura bat.

Toliandoss (Etienne), Herakles-en dobla dura bat.

Talonio (Baroibar), Arabako jeina bat.

Urbelteso, Oyarzun Andriariagako ondit-harrak dalkaren jainko-izena

Urtsi - Aimery Picard-en arabera, XII. garen mendean Euskalduenek gainhaua "Urcia" deritzentzutenean. Zonbailek iste olate ortzegun hitzak haziartzen olatea Picard-en errana, nahiz bahan-bahana den. Ezen "goris dies" emaitzen diute gogora. Bairnan Luis Michelena ez du ortzegun ihusten urtsi + egun bezala, bai ordean (~~et~~) ortz-egun bezala, hots, "feria quinta"-ren parekoa, ortz-eko ~~et~~ tr- erori-ka. Alta ortzirale edo ortzitare hitzak ere ez bide du urtsi-rekin deus ihurtekoak. Erromaneek Orcus hilen Jainholatz zaharretan eta gure aferia sexta, hilen eguntzak, latinez orcina dies edo orcitans dies, gali "Purgatorioko Azkena eguna" diogun bezala. Dena den, ez dugu Urtsirik aurkitzen ez harri zaharretan ez eta ere folklorean.

Use (Baroibar) : laguardiako estuakoen izen hori astu gainhorenaren zen, ez olatigularik zerbaile.

Ubarria (Baroibar), Cabrianako jainko bat

Xutxan (Sacaze, p. 315) Ahabas-eko jeina bat, ez ezaguna.

+ + +

Lehen dentzora heba jendek erlisione frango arrunta zuten. Beira gainhuen alderatu amodiarrik ez edo beziki gali. Ez zitzaileen burukik gasatzen ere gainharak gizonen bihutzeri beha zaudelgela, ea noiztik martutako zituzten. Erlisioneak ez zeien martalgerik eskatzen. Izaiteratz beteak izgi bat. Haren sinestesen arabera,

jainkoek indar gaitza handiak bazitazten, bai ongiakoa, bai gaizkiraiko, eta horaz ez zitez ehortz, ez zutxaren huts egin behar.

Heichilakoa truktura zen, merkatu hutsa. Gizonak jainkuari emaitza zerbaik opaletzen, gaineko ordainez burze zerbaik eman ~~zerbaik~~ began. Hots, norizun umindazu!»

Jainkuari eskanitzetan zitzanikion halez ere haziurrik: lurrerat ikusztzen ziren esnen, olioia, arnoa edo burze edari batzu; aldarean gainean egonitzeren fruitu eta opilak. Bainan aberantz ziren gain-gaineko opariak: zihiru, urda, idir. Hil behar ziren. Opari gorak ez zuen akatsik behar: Jupiter-entzat idir xuria battez pautakoa zen, Orkusu-entzat zihiru beltza. Ehartea lur-mono baten gainean egiten zuten. Aberantz aitzozi (ganbetaz) edo aizkoraz hit-eta, gantza eta ezunak aldarean erretzen zituzten, hanagin aldiiz gizonen jabetza aktibitzen: gisa hortan beren jainkuaren dazuketen partidiertasun itxara zerbaik.

Saharatzeko hori, okoritz batzek laguntzen ohi zuen. Otoitzak hanagak ez zen Jainkuaren ganaatu bihotz-alkatze bat, tratu kertsi bat daizik. Ez zuten nohorik uste Jainko batzuk deus ere eman zezahen urwirik edo fogore hutssez. Ez baztuen galdatua ordierosten, gaizkika hasten zitzazkien Jainkuari, bere hotza jan zuela, ez zela xutentzi ibiltzen, eta hotako.

Hots, entisione hotza zuten, har eta lede gutikoa. Esperantzak ere laburra: hil-ondoko leiziaz segurtamendik ez, haren beletur eta haurre ez absitu nahi.

+ * &

Bizkitantean, orduan arte entisione-aldalge batzu egin baitziren munduan, Akitaniarra ondoitx-kanieki erakusten dantute, berrizapen horiek, hein batean segurrik, hunaрадино сарта зирела. Ehandeik hoi soldadu erromanoek, bai herien ondorioak etorri tratulanek

hunat ekarri zitzuen sineste buri misteriozko batzu, arimak sendimenduz
hobeki asetzan zitzute nah.

Hiri handiztan (eta hiristello Bordetan) agertu ziren lehenik
Ehaldeko jende horiek. Moren populario-n, Leontore hennak egin zeren
ongi-estoniarik nasaera. Ez dugu ahanzti behar, toki hortan eta
ingurumenetan, arrutz hainitz bezala Nohatunak, armaderi jarrainak,
gehienak gero hainitz edo herenizatuak (Atxelik eran dezan, zortait
hitz gero eustoran sartu batinbazarizkigu, ez dugu beraz zeren harri!)

Zer nahi den, Cybele Ama handiaaren ertseinea zen gehienik
hedatu. Itaren hatzak aurkitu ditugube Comminge-n, Labrouquer-n,
Bordelen, bainan guziz Leontore-n. Cybelen hugo-eta-urutz ~~baion~~
orriak-hari bilola daibituzte, hugoi hiri horribilioak dira.

Hari gizelatu horiek atxiki dituzten iturrik erakusten dute
nola bururen buru egiten ziren tauroboleak zeremonia : prosesionen,
ahorianen edo zezenaren hiltsa, hile berriaren odoegiko bataioa
(batzutan haren irentzea Attis-en orriutzapenetan, nahiz Attis
horren den mendebaldeko aipurrik ez den ikuslen gure eskuadetan,
nehun ere).

Biz-surtze horrek nuiz egin izan diren zehazki markatua da
han-hemenka : adibidez, batto 176.-ko urriaren 18-an ; berri bat
239.-ko martxoaren 24.-ean ; hirugaren bat 241.-ko abenduaren 8-an.

Apez gehienak eskuadro-ochiak ziren ; Cybelen debotak hantxan
dibaghe aberatselan bezala zehetan, bainan emaztetan gizonek
bainu gehiago.

Ama Hantxanek elkartzen zioten Kar samur sahori bat : pertsu
zuben zeremonien medioz jainkustatzan zirela eta bekiro bihi dehatu
bati apaitatzan : uste gabekarrik ez ote ziren Kristauzello bidean ?

Cybele. A bezain berze anahesta ez ukanik ere, Akistanian Egyptoko jainko jeinuek egin zuten beren ageritzetan : Isis, Harpocrates, Serapis, Ammon alipentzuk dira onost. harrietan. Adoratzeari atitzteko datuz ere jende xele behandunak : hauiek iguritzen dituzte beren Jainkoaren hitzak betiko estariah, heriotzen garrantza ondean. Iunguetaiko erlisione arruntetarrik haratago, bilatzeko dute bihotzko batza eta saltamendu gose dira.

Mitha-zen erlisionea Persia-Sik hedabekien Imperioaren erromaneen leinu guztiaratz, eta hanitzetako 13anen zen, ez baginu harren hatzih aurkitu eskuadore hantako onost. harrietan. Bihotztaiko bideztakoen berzerrik, egin eran. Aita hori ere sendimenatuua zen eta Hartza.

+ * +

Hunarraino alpatu zehatasunez hartzu begazikrik bi ohar, neburuk ez deziaren eman duten baino garrantzia handiagozik.

Onost-hari motako batekotik atera ditugu. Bainan ohar garten hani horiek ez dauzkutela bixtarat eharritzen dedikatzaitz nirestetuan baihar batzuen aktormenak baizik. Ez dauhute bailezpinda aurkezten jendek gehienek ikusbeko moldoa. Bazitazken milaka dedikatzaitz horiek baino jende arruntago eta dordeisagoak; bai eta ere (zeralku ez?) bihotz beratzago eta goragoak.

Munkaitz izahuri duit — ez denetz Vinsion-en baxtan? —

Lapurdiako gure aspaldiko asabek ez zutela erlisione tuntik, ez zutela gainhorik bazela onhartzen ere. Horren fruga gure hizkuntzak berak emaiten omen du. Gipuzkoan "ezer" erraiten dutekotik, guk adenus, erraiten dugu. Beraz gure asabek erromaneen "deus" hitza mesgazio edo erdaranzkoak haritu zuten "ezer-ez" adi. arazbeko. Erranen dantzet ez naizela den gutxienik abira horlakoa. Lapurdin deus hitza ez da egezko batza.

Adibidez, Uztarrostan batetik aterako dio saltzera batzuk: n obai, ez

...-en zure zuaturra gure debetan », eta onoit naziz Biocarten edukiari,
“ Gizon hori hantxat xirula da, non tenet igan tractum tere deus
guziak saldu! » Deus hitza ez dabit nindik diturten, baino berez
ez da ezezkuoa. Horrela ez du frogatzeko ez deus zirela gure aintzinakuetan
nimesguneak edo Kartalago arruntak.

Arruntak arruntei, alderantziz Aragoitik hunatxu mugan kausila
dute hitz-hobi harri bat hankigani-xamara. Erakusten da bazirela,
han hementxa bederen, arima batzu sakritizio handienan egiteko aihen
(hazaz) zirenah. Huna = Malahorako gizon batetik tere hobinen gainean
ezar-eragitarako hitzak. Latinetik itxultzen ditugu :

“ Quintus Sertorius-en etxe-jainkuari, ni Brebyrius Malahorakoak
ene burua eman deiek, bellatu zelakuoen, ezin-hilezko Jainkuoen osaina
guziak zaughana hilez geruz, bizirik egin nindadin. Agur, hitz hauk
itzahutzen dituzun irragaita. Eta ihas ene obengalik Giat egosten.
Leialtasuna, beren gorputzaz gabetu hileri ere laket zarie ”

+ * *

Bipatu ditugun onost-harri paganoak bigarren eta hirugarren
mendeetakoak dira, gutiagabeenak : geroztikako bigarri guti. Non si en manu
laureria hizketa ote zen bezala, ala heien erlisionea ahuldu? Biak
nasko. Ez haatik uste igan Kristautasuna jarria zela gure leinuak.

(1) *Dijis Manibus Euenti Sertorij Me Brebycius Cataguritanus*) Secovi arbitratius
Religionem esse eo sacerdotio qui omnia cum diis immortalibus communia
habebat me incolamom retinere animum Vale viator qui haec Legis et
meo disce exemplo fidem servare Ipsa fides etiam mortalis placet corpore
humano statis.

Sartua, baigian hementia, mugeten eta hiri baino zonbaitekin, Berriaren orminez
ez hantxat heztatu.

Folkloroko ipariek ematen dute aditzetako mementu batez — bainan nuz? —
elgarien auge bigi izan zirela bi euskaldun mola: Krishnauak eta jentilak,
haiek paganoak. Hauien sinestherialik guti edo astur nahasi zibazten girostikino
sinestetikoa. Hork eran zonbaitekoaino?

Ohargani da gure ipariek ez dantzaletta orrest. harrelako gainku edo
peinez baiar bat aipatzen, nun Lherenn ez dagun Heron-mugearchein latzen.

Pio Barojak aurkezta ditu astrotan Tur eta Urtzi Euskaldun asabek
aduratu jainko pagano handu. Ernan deagun berrik osasleku gauna bat
dela. Ez harrietan ez ipuietan ez dira bi izei horrek agertzen. Gurago
orozt. arazi bezala, Miguel Aimery Picard. eh, ha, Urtzia aipatu du, bainan
ez du gainku paganoatzat eman.

Folklorean izaito astur agertzen zaizkigu bitxi baino bitxiagoak:
basajaun, bas-andare, laminina, maiide, inguma, eta abar. Bainan,
ene koluriko, izarre horiek ez dira gainku eta erlisionez kanpotzeki
dira sonets ala gaitzes dituzkie, erlisionerik hankitze gabe.

Adibidez, San Agustin-en De Cibitate Sui bere liburuaren ez olio
gizotsoari igaiterik uhatzen, ez eta ere izanen gure gainerako indarrik.
Eguno egunean gizikino zintzo batzuek jogaiko anatomia egiaztat
douhate, prana eta ozo. Berizte zonbaitek aizto xaketen (platillo
volante) sineste osua badute edo berdin elurretako gizonia baitan.
On-han begate, nahi duteneh, nuntzik badineta Tartzata begi-
baikutak edo laminak; ez dantz ihasten zer mahur duhen hortaz
erlisioneak.

Nuz edo nor netilako oñizne ikara batekin mintzatzen
Euskaldunen animismuaz eta fotomismuaz. Nisi, aha ja,